

nem. Jeg tror, at man i Virkeligheden der- ved vil have gjort den hele Skolegerning en Tjeneste og i det hele have bidraget til, som jeg før antydede, at udvikle og vække Børne- nes Sans for, at Skolen er et Sted, hvor de gerne ville være, hvor de føle sig hjemme og føle sig stillede over for en Opgave, som det er dem en Fornøjelse at fylde med. Ud fra alle disse Opdragelses- og Billigheds- hensyn er det, jeg henstiller at tage denne min Opfordring til Følge og i Finansud- valget underlæste det Spørgsmaal en grund- dig Overvejelse, hvorvidt ikke hele den vokse- ende Bevægelse Landet over turde gøre Krav paa, at ogsaa Bevillingen, inden for en vis Grænse, kom til at vokse.

H. Jensen (Svendborg Amts 1ste Valgkreds): Da Tiden er saa langt frem- rykket, skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt, men der er et Par enkelte Punkter vedrørende Finanslovsforslaget, som jeg gerne vilde omtale. Vige saa berettiget, jeg finder, det er, naar man ved en Finans- lovbehandling taler om, hvor der kan spares paa enkelte Konti for at anvende større Beløb paa andre, lige saa berettiget og ikke mindre berettiget finder jeg, det er at under- søge, om de Skatter, der flyde ind i Stats- kassen, komme fra Ydere, der kunne have Raad til at bære de Byrder, der paalæg- ges dem. Imidlertid kan jeg ikke nægte, at naar jeg ser paa de direkte Skatter, finder jeg, at Skatten under § 4, Bygningsafgiften, er alt for stor. Den flyder alt for rigelig, navnlig fra saadanne Stattehdere, som ikke have Raad til at bære den. Naar man ser paa Forholdene i den Tid, den nu- værende Regering har været ved Ro- ret, vil man finde, at i 1875 ud- gjorde Bygningsafgiften 1,700,000 Kr.; nu staar den opført med en Indtægt af 2,700,300 Kr. Det er altsaa en Stigning med over 1 Million Kroner eller ca. 63 pCt. Folketinget har i sin Tid nedsat denne Skat noget, navnlig for de mindre Virksomheders Vedkommende. Jeg skal jaaledes minde om Loven af 16de April 1873, hvorved den Fritagelse for Bygningsafgift, der for Kjø- benhavns Vedkommende gjaldt for Lejligheder under 64 Kvadr.-Alen, udbøvedes saa- ledes, at Grænsen blev 80 Kvadr.-Alen og for Landets Vedkommende blev Grænsen 120 Kvadr.-Alen, ligesom det med Hensyn til Bygningsassurancen bestemtes, at medens tidligere Bygninger i Købstæderne med en Assurancefum paa 200 Rigsdaler havde været fritagne for Skatten, blev Fritagelsen nu udbøvedet til Bygninger med indtil 700 Rigsdalers Assurancefum, og paa Landet

blev den udbøvedet til en Assurancefum af 500 Rigsdaler. Hvem der færdes ude om- kring baade i Byerne og paa Landet vil have haft Lejlighed til at erfare, at mange smaa Haandværkere og næringsdrivende føle sig trykkede af denne Skat. Den er ogsaa i Sandhed trykkende. Det forekommer mig, at efter den Stigning af Skatten, der har fundet Sted, er der god Grund til at over- veje, om man ikke først og fremmest bør gaa til en Medsættelse paa dette Omraade, og jeg vilde være den højtærede Finansminister meget taknemlig, dersom han vilde tilsi- ge os sin Bistand til at gaa et Skridt videre i Retning af Loven af 1873. Jeg tvivler ikke om, at det ikke vil lykkes os at faa Afgiften helt affastet, og det vilde maaske ikke være fuldt berettiget; thi de store Be- drifter kunne nok taale at bære den, men navnlig for de smaa Bedrifteres Vedkommende baade i Købstæderne og paa Landet tror jeg, at det fortjener alvorlig Overvejelse, om man ikke kan komme til en Lettelse eller delvis Medsættelse. — Der er et andet Punkt, jeg vil berøre, og som i Dag er omtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm). Det er Spørgs- maalet om Husmandsrejserne. Da jeg i alt væsentligt er enig med det ærede Medlem, skal jeg kun gøre en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister angaaende denne Sag. Efter hvad der er mig bekendt, har Foreningen af jydste Landhøforeninger nedsat et Udvalg til at tage dette Spørgsmaal om Husmandsrejser under Overvejelse, og jeg skal derfor meget henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke, før han fore- tager videre i denne Sag, vil give dette Udvalg Lejlighed til at fremkomme med sin Betænkning. — Endnu er der et Punkt, jeg ønsker at omtale, skønt det strengt taget ikke ligger for med bestemt Tal. Det vil ikke være undgaaet ærede Medlemmers Opmærk- somhed, at naar man har omtalt de for- skellige finansielle Tilskud, der bleve bevil- gede her i Tinget paa det foregaaende Fi- nanslovsforslag, har man trindt om i Landet maattet lægge Mærke til, at alle Landboere, enten de hørte til den ene eller den anden politiske Gruppe, enten de ere Højre eller Venstre, eller hvad Navn man vil give dem, have fundet, at det til den i det kommende Finansaar bestemte Landmandsforsamling i Randers opførte Bidrag 25,000 Kr. er alt for lille, og man har navnlig studset over, at man her har kunnet nøjes med at give et saadant Tilskud, naar man samtidig har kunnet bevilge en Sum af 250,000 Kr. til Verdensudstillingen i Chicago. Jeg har stemt for denne sidste Bevilling og har i og